

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ

Μοῦ λέγει χθές ἡ Φρόσω : ἓνα ὄνειρο ἀπόψε
 Εἶδα τόσον θλιβερό,
 Ποῦ ἀνατριχῶ ἀκόμα καὶ στιγμή ἀπὸ τοῦ νοῦ μου
 Νὰ τὸ βγάλω δὲν ἔμπορῶ.

Εἶδα ἓνα μαῦρο μνημα καὶ νεκρὸ θαμμένο μέσα
 Μὲ τὰ χέρια σταυρωτά,
 Καὶ ὀλόγυρα τοῦ τάφου ἄνθη σπάνια κι' ὠραῖα
 Μαραμμένα καὶ κυρτά.

Ἐκατάλαβα, τῆς εἶπα, ἡ καρδιά Σου εἶν' ὁ τάφος,
 Ἐγὼ εἶμαι ὁ νεκρός,
 Καὶ τὰ μαραμμένα τάνθη ἡ χρυσαῖς ἐλπίδες ποῦχα
 Πρὶν γιὰ σένα ὁ μωρός.
 (1892)

ΓΟΥΣΤΑΥΟΣ ΛΑΦΦΩΝ

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΑΖΑΡΕΒΙΤΣ

Τὸ πρῶτον ἤδη πολυτίμως τιμᾶται ἡ «**Ποικίλη Στοά**» διὰ τῆς περιφανοῦς συνεργασίας τοῦ τοσοῦτον συμπαθοῦς εἰς τὸ Ἑλληρικὸν Δημόσιον Λογίου ξένου κ. Βλάδαρ Γεώργεβιτς πρέσβευς τῆς Σερβίας ἐν Ἀθήναις. Ὁ ἐγκριτος διπλωμάτης καὶ Φιλελληνικώτατος ἀρῆρ εἶναι ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων Λογίων τῆς πατρίδος Του, ἔδρασε δὲ πάντοτε ἐν Σερβίᾳ ὅσον ὀλιγιστοὶ Ἄνδρες. Ἐλάχιστοι ἠργάσθησαν ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ ἢ τῆς Διοικήσεως, συνέγραψαν ἢ ἀρεμίχθησαν εἰς κοινωφελῆ ἔργα, ὡς ὁ εὐγενέστατος οὗτος φίλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὅστις, ἐνταῦθα ἀντιπροσωπεύων ἐξόχως τὴν συμπαθῆ εἰς ἡμᾶς πατρίδα του, ἰδίαν δὲ ἀγάπην τρέφων πρὸς τὴν γλῶσσαν τοῦ ἡμετέρου Ἔθνους, ἦν χειρίζεται μετ' ἰδίας δεξιότητος καὶ χάριτος, ἡσυχολήθη περιβλέπτως, ὅπως γνωρίσῃ εἰς τὸ Ἑλληρικὸν Κοινόν, ὅτι ἡ γνωσις τῆς γραμματολογίας τοῦ Σερβικοῦ Ἔθνους ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ μελέτη αὐτοῦ διὰ τῆς μελέτης ἐνὸς τῶν μᾶλλον ἐνδόξων ποιητῶν του, τοῦ **Λαζάρου Λαζάρεβιτς**, ἀπειτέλει νέαν